

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Commentariorvm R.P. Pavli Laymanni Societatis Iesv
Repertorium seu Compendiosa Per Alphabeticvm Ordinem
Descriptio**

Laymann, Paul

Dilingæ, 1664

M

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62577](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62577)

Locatio.

Locatio ad beneplacitum locantis, expirat cum eo.
p. 150. n. 2.

Locus.

Locus electionis celebrandæ quis sit? p. 288. n. 1.
Extra ambitum Ecclesiæ si fiat, rescindi potest. p. 289.

n. 1. Nisi necessitas coegerit. p. 293. n. 2.

Locus Iudicij eligere non est actus Iudicialis. p. 626.

n. 3. Locus Iudicij qualis esse debeat? p. 683. n. 1. An
& quomodo possit mutari à delegato Papæ, vel Episcopi?
ibid.

Locus exemptus quomodo censeatur extra diocæsin?
p. 731. n. 2.

Loca pia omnia comprehenduntur nomine Ecclesiæ.
p. 837. n. 2. Petere possunt Restitutionem in integrum.
ibid.

Magister.

Magistri seu Professores habent simplicem Iurisdictionem
in suos scholares. p. 835. n. 4.

Magistratus Vide Princeps.

Magistratus ex publica causa gravi disponere potest
de Iure privatorum. p. 9. n. 1.

Magistratus præcepta iusta obligant in conscientia.
p. 14. n. 1.

Magistratus minores per se & directè obligantur suis
legibus; non item Maiores. p. 17. n. 5.

Magistratus prohibens exteris bona immobilia, rectè
ab ijs vicissim ita prohibetur. p. 18. n. 6.

Magistratus Laicus interpretari potest Ius naturale in
rebus profanis & indubitatis. p. 21. n. 5.

Magistratus Ecclesiasticus interpretatur Ius naturale
in spiritualibus, & in dubijs profanis. ibid.

Magistratus humanus non potest directè Ius natura-
le præceptivum mutare statuendo aut dispensando. p. 21.
n. 6. Potest tamen permissivum. n. 7.

Magistratus secularis circa Ecclesias, res, & perso-
nas Ecclesiasticas nihil validè statuere potest p. 24. n. 3.
p. 25. n. 14. p. 38. n. 1. Etiam de plenitudine potesta-
tis. p. 38. n. 1.

Magistratus potest actionem ex simplici pacto nega-
re; non obligationem. p. 22. n. 7.

Magistratus humanus nihil potest statuere contra Ius
gentium. p. 22. n. 8. Potest tamen ei superaddere. ibid.

Magistratus non potest unius suum aut rem auferre,
& alteri dare. p. 22. n. 9. Nisi ob bona publicum,
n. 10. & seqq. In dubio non præsumitur hoc velle. ibid.
§. *Hic*. Sin velit, præsumitur iuste velle. p. 23. n. 10.

§. Porro.

Magistratus secularis non potest punire Clericos ob
transgressionem sui statuti. p. 40. §. *Adhuc*. p. 44.
§. *Restat*.

Magistratus secularis tenetur ex debito communia
Reipubl. commoda concedere Clericis propter spiritua-
lia. p. 40. §. *Respondeo*.

Magistratus secularis non potest Clericos obligare
per onerosa decreta de Collectis & exactionibus. p. 40.
n. 7. De Pœnis & inhabilitatibus. ibid. §. *Alterum*.
De decimatione bonorum aliò portandorum. p. 41.
§. *Tertium*. De parte funerali. ibid. §. *Quartum*.
De exclusionè ingredientium religionem ab hæreditate.

ibid. §. *Quintum*. De abbreviatione Temporis ad
præscriptionem. ibid. §. *Sextum*. De immobili-
bus non alienandis nisi in subditos. ibid. §. *Septimum*.

Magistratus secularis etiam vi privilegij non potest
in clericos, quod in laicos. p. 42. n. 10.

Magistratu expirante expirat facta ab eo extrajudicialis
aut interlocutoria prohibitio. p. 46. n. 6.

Magistratus statuto posteriore abrogat prius contra-
rium. p. 55. n. 5. Vti & consuetudinem. p. 56. n. 6.

Magistratus civilis & ecclesiasticus est noxias Reipubl.
consuetudines tollere. p. 192. n. 6.

Magistratus potest actum Iure naturæ validum redde-
re irritum, etiam quoad conscientiam. p. 258. n. 16.
Id tamen in dubio non præsumitur fecisse. ibid.

Magistratus potest in electione officialium revocare
& mutare suffragia etiam publicata. p. 386. n. 1.

Maior, Maiorennis.

Maior non subijcitur minori. p. 754. n. 4.

Maior pars Eligentium. Vide Electio, suffragium.

Maiorenni non conceditur restitutio in integrum, si
appellare possit. p. 827. n. 4.

Maiorennis quandoque ob laxionem restituuntur in
integrum ex iusta causa. p. 828. n. 6. In favorabili-
bus sufficit eam caulam esse semiplenè probatam. n. 7.

Malitia.

Malitijs hominum non est indulgendum. p. 112. n. 2.

Malitia sua non debet esse dolosis lucrosa. p. 487.

Mandans.

Mandans principale; censetur etiam mandare acces-
sorium. p. 140. p. 601. n. 2.

Mandans superior aliquid iam ante habenti in id or-
dinariam potestatem non facit eum delegatum. p. 149.
n. 3. Nisi expressè significet. n. 4.

Mandans delictum est magis puniendus quam execu-
tor. p. 602. n. 4.

*Mandatarius. Vide Commissarius, De-
legatus.*

Mandatarius non excedit fines Mandati, faciendo
connexa. p. 11. n. 2.

Mandatarij simplicis seu Internuntij revocatio valet,
etiam antequam ipsi innotecat. p. 131. n. 7.

Mandatarius iniuste gravans Ecclesiasticum ob cer-
tam personam non electam, institutam, & c. ipso facto
excommunicatur. p. 405. n. 4. Necessitas tamen pi-
rendi subinde excusat. ibid.

Mandatarij dolus obesse non debet Principali. p. 441.
num. 2.

Mandatarius ut ei fides habeatur, debet mandatum
exhibere. p. 653. n. 1.

Mandatarius an & quomodo expensas factas possit
reperere? p. 788. n. 1. & seqq.

Mandatum vide Procurator.

Mandatum mercede constitutà transit in Locatio-
nem. p. 35. n. 14.

Mandatum Superioris intelligendum ut conforme
Iuri communi. p. 48. n. 5.

Mandata cum consilio alterius peragenda sunt vali-
dè sine eo, si consuli non potuit. p. 48. n. 5. Invalide,
si potuit. n. 6.

Mandati

Mandati formā non observatā non valet Mandatum. p. 43. n. 6.
 Mandatum speciale absque mentione generalis censetur ei derogare, nisi iam sit alteri Ius in reacquisitum. p. 64. n. 3.
 Mandata Principis insolita, irrationabilia aut inutilia non statim exequenda. p. 72. n. 2. Peccaminosa aut Reipubl. manifestē noxia omnino non sunt exequenda. p. 73. n. 3.
 Mandata Pontificis ad Capitulum sede Vacante, si adhuc pendēt, exequi debet Episcopus succedens. p. 78. n. 2.
 In Mandato præscripti Ordinis perversio vitiat ipsō Iure processum. p. 109. n. 3.
 Mandati formā substantiali non servata processus est irritus. p. 110. n. 6. Quæ forma sit substantialis? ibid.
 Mandati fines diligenter custodiendi. p. 111. n. 7. p. 136. n. 2.
 Mandato speciali carens si Rescriptum Papale Iustitiæ pro aliquo impetres, puniendus est ut falsarius. p. 121. n. 2. Et Rescriptum est invalidum, ibid. Et quidem ipso Iure. p. 122. n. 3. Sed nec in Curia Rom. hodie vix est in usu. n. 4. §. Porro.
 Mandato equiparatur Ratihabitio. p. 122. n. 4.
 Mandato speciali carens potest pro alio à Papa impetrare Gratiam. p. 122. n. 5. Non tamen acceptare. p. 123. n. 6.
 Mandatum morte mandantis revocatur. p. 123. n. 6. p. 132. n. 8. Si res nondum sit capta. p. 625 prin. p. 627. n. 7. Si capta sit, non expirat quoad facultatem sed quoad obligationem. p. 626. n. 6. Quando censetur res capta in Mandato ad Iudicia? p. 795. n. 5. Quando in mandato ad negotia? p. 131. n. 6. p. 795. n. 5.
 Mandatum per Epistolā extendi non potest. p. 136. n. 3.
 Mandatum generale non derogat speciali. p. 141. n. 1.
 Mandatum proprium est, ut re integra possit revocari. p. 313. n. 7.
 Mandatum cum aliorum consilio expediendum potest alteri committere cum eadem conditione consilij petendi. p. 372. n. 1.
 Mandatum ad mentem potius quàm verba mandantis interpretandum. p. 372. n. 4.
 In Mandato excipiendum, quod ipse mandans rationabiliter voluit exclusum. p. 372. n. 4.
 Mandatum Procuratori datum ad oppugnamdam Electionem quale esse debeat? p. 442. n. 3.
 Mandatum ad impetrandum & contradicendum quid sit? p. 483. n. 2.
 Mandatum extendit se ad omnia necessaria pro expeditione. p. 607. n. 2. Nisi sint specialia; ibid. §. *Deinde*. An etiam ad necessaria moraliter tantum seu secundum quid? ibid. §. *Sed questio*.
 Mandatum Principis censetur expeditum & efficax, etsi nondum sit notum delegato. p. 619. n. 5. Inter illud & privilegium quoad hoc quale discrimen? ibid.
 Mandatum Ordinario datum à Superiore non expirat, etiam re integra per mortem mandantis. p. 626. n. 5.
 Mandatum suum an Procurator possit prorogare. p. 656. n. 5.
 Mandatum Procuratoris ad lites vel negotia est strictè interpretandum. p. 656. n. 6.
 Mandato carens, sed instrumenta afferens & cautio-

nem de ratihabitione, admittendus est Procurator. p. 658. n. 2.
 Mandatum Pontificis de conferendo beneficio vacaturo extenditur etiam ad beneficia exempta. p. 723. n. 2.
 Mandatum generale & liberum si habeat Procurator ad agendum, potest etiam transigere. p. 771. n. 2.
 Mandatum ad contrahendum Matrimonium quale debeat esse? p. 806. n. 1.
 Mandatum speciale an necesse habeat Procurator Monasterij ad petendam restitutionem in integrum? p. 832. n. 2.
Manus impositio.
 Manus impositio est Sacramentum Confirmationis. p. 540.
 Manus impositio alia consecratoria alia deprecatoria. p. 541. n. 1. Qualem accipiat in Ordinatione Subdiaconus? ibid.
 Manus impositio in Ordinatione Diaconi aut Sacerdotis omittitur, quomodo sit supplenda? p. 543. n. 1.
 Manus impositio quomodo fiat Diacono, & quomodo Sacerdoti? p. 544. n. 4.
Materia.
 Materia Ecclesiastica quæ? p. 6. n. 7.
 Materia quænam gravis in præceptis Abbatissæ? p. 746. n. 2.
Matrimonium.
 Matrimonium, cum Impedimento dirimente etiam ex ignorantia invincibili contractum est invalidum. p. 9. n. 3.
 Matrimonij impedimenta pleraque sunt Iuris tantum positivivi. p. 21. n. 7.
 Matrimonium cum clausula eius substantiæ contraria initum est nullum. p. 35. n. 13. Talis clausula est etiam hæc: *Dones disioyem invenero.* ibid.
 Matrimonium cum defuncti fratris uxore etsi adhuc Virgine est irritum. p. 52. n. 7.
 Matrimonium post professionem continentiæ est irritum. ibid.
 Matrimonio rato durante irritum est quodvis posterius etiam consummatum. ibid.
 Matrimonium etsi per procuratorem suæ revocationis ignatum contrahatur, non valet. p. 132. n. 7.
 Matrimonij impedimentum habens tenetur ad fateri vel abstinere. p. 210. n. 2.
 Matrimonium per metum gravem iniuste extortum est invalidum. p. 273. n. 3. p. 810. n. 6.
 Matrimonialis causa cum per Procuratorem agitur, sententia non contra hunc sed contra Principalem ferenda est. p. 298. n. 5.
 Matrimonio uno durante irritum est pactum de alio post mortem Conjugis contrahendo. p. 332. n. 1.
 Matrimonij impedimenta statuere est reservatum Pontifici. p. 451. n. 1.
 Matrimonio ante contracto utuntur Sacerdotes Græci, non laudabiliter sed absque peccato. p. 505. n. 2.
 Matrimonij impedimentum occultum sciens in alio, debet prius eum, tum superiorem monere. p. 524. n. 3.
 Matrimonium consummatum nec simplici voto continentiæ, nec pfectione Religiosa dissolvitur. p. 555. n. 1.
 Matrimonium aliud ratum, aliud consummatum; & quæ utriusque significatio. p. 568.
 Matrimonialibus de causis non potest cognoscere

Vicarius generalis absq; speciali commissione. p. 594. n. 3.
 Matrimonij in deaurationibus potest de iure dispensare Vicarius. p. 598. n. 9.
 Matrimonium si cui sit prohibitum, prohibita sunt etiam sponsalia. p. 607. n. 3.
 Matrimonialibus in causis Transactio aut sententia iudicis non tribuit ius. p. 611. n. 3.
 Matrimonio assistendi potestas, dispensandi non expirat morte concedentis, si sit Gratia facta. p. 627. n. 7. p. 680. n. 1. 2. Expirat autem re integra, si sit Gratia facienda. *ibid.* Quodnam signum Gratiae factae aut faciendae. p. 680. n. 1.
 Matrimonio assistendi potestatem an Cooperator subdelegare possit alteri. p. 644. n. 9. p. 645. n. 11.
 Matrimonium intra gradus prohibitos scienter contrahens est ipso facto excommunicatus. p. 707. n. 3. Item contrahens cum Moniali. *ibid.*
 Matrimoniales causae expediri possunt à Capitulo se de vacante. p. 752. n. 13.
 Matrimonij causa per Procuratorem contrahendi est ardua. p. 806. n. 1. Specialia de hoc Procuratore *Vide* Procurator.
 Matrimonialibus in causis sententia transit in rem iudicatam, non quoad veritatem, sed quoad instantiam. p. 827. n. 7.
 Matrimoniales causae delegantur à Pontifice non tantum Episcopis sed etiam aliis. p. 827. n. 2.
 Matrimonialis causa est fa vorabilis. p. 828. n. 7.
 Matrimonialibus in causis non potest assumi Arbiters. p. 835. n. 9. & 10.
Matrimonium spirituale.
 Matrimonium spirituale est inter Ecclesiam eiusque Episcopum & Prælatum. p. 200. n. 3. p. 208. p. 214. n. 1.
 Matrimonium spirituale Episcopi cum Ecclesia est magis indissolubile quam carnale. p. 453. n. 1. p. 455.
 Dissolvitur subinde à Pontifice per potestatem non humanam sed divinam. p. 453. n. 2.
 Matrimonium spirituale Episcopi cum Ecclesia inchoatur per Electionem. p. 237. n. 18. Perficitur per Confirmationem. p. 453. n. 2.
 Matrimonium spirituale cum Ecclesia suis propriè non habent Prælati non-Episcopi. p. 454. n. 3.
 Matrimonij spiritualis & carnalis similitudo. p. 456. par.
Maximè.
 Maximè est vox confirmativa antecedentis, non restrictiva, nisi improprie sumpta. p. 310. n. 3.
 Maximè iuxta propriam significationem est inclusivam aliorum. p. 354. n. 2.
Medicus.
 Medicus cum debita diligentia agens, non sit irregularis obsecutum homicidium. p. 332. n. 1.
 Medicum aut chirurgum agere non potest Clericus aut Religiosus. *ibid.*
 Medicus tenetur & cogi potest gratis servire pauperi. p. 734. n. 2.
Melioratio.
 Meliorationes & expensae qua ratione reddendae ei, contra quem quis restituitur in integrum? p. 822. n. 6. & 7. Quomodo in aliis restitutionibus contractu soluto faciendae? n. 7.
 Meliorat. est quid accessorium rei. p. 822. n. 7.

Mendicantes.

Mendicantium etiam privilegia quaedam, esse aliqui in specie exprimenda, revocata sunt à Trid. per solam clausulam generalem. p. 75. n. 5.
 Mendicantes sunt per ius commune exempti. p. 77. n. 12. Citati non tenentur comparere ad allegandam exemptionem. *ibid.*
 Mendicantium Superiores immediati quantum habeant Iurisdictionem, colligendum ex eorum Constitutionibus & privilegiis. p. 106. n. 7.
 Mendicantium Superiores Dignitatem habent, non Beneficium. p. 163. n. 5.
 Mendicantes non possunt postulari ad Ecclesiam cathedrali inferiori. p. 203.
 Mendicantium electi Generales non indigent confirmatione. p. 239. n. 3. Alij eorum Superiores confirmantur à Generali. *ibid.*
 Mendicantium Prælati sunt pastores & sponsi suorum Ecclesiarum. p. 347. n. 11.
 Mendicantes ad Prælaturam extra Ordinem nullum consequuntur ius, si Electio, postulatio, &c. facta sit in discordia. p. 416. n. 1. Nec possunt ei consentire. *ibid.* Cur? p. 418. n. 4. Quae sit electio v. g. in discordia facta? p. 416. n. 1. Quid si Mendicans iam Episcopus aut Cardinalis eligatur in discordia ad aliam Prælaturam. p. 418. n. 4.
 Mendicantium Prælati solent ex privilegio benedicere Corporalia, aliàque paramenta Chriftianis unctionem non requirunt. p. 492. n. 10.
 Mendicantes quidam vi privilegij possunt accipere Ordines extra tempora. p. 509.
 Mendicans ad laxiorem ordinem transiens sine licentia, incurrit excommunicationem Pontifici reservatam. p. 510.
 Mendicantes possunt ex privilegio dispensare cum illegitimis ad Prælaturas sui Ordinis. p. 545. n. 3.
 Mendicantium Conservatores quinam esse possunt. p. 685. n. 2. Ad quor dietas citare partes n. 3. An alteri vices subdelegare. n. 4. An se etiam in non manifesta aut cognitionem iudicalem intrinsecere. p. 686. n. 5. An per mortem Pontificis expiret eorum Iurisdictione in non ceptis. n. 6 & 7. An ut alij delegati teneantur ad s. *Sancti*. 11. de Rescriptis. 5. *in sup.* *ibid.*
 Mendicantes quomodo potuerint olim instituire contractus & alienationes? p. 768. n. 1. Quomodo hoc die? n. 2. *Mensa.*
 Mensae capitulari Episcopus non potest fructus beneficij applicare nisi ad tempus. p. 33. n. 3. Imo & in perpetuum, si bona Episcopi & Capituli sint divisa. *ibid.*
 Mensa capitularis quid? & cur? p. 33. n. 4.
 Mensa Prælati & Mensa Conventus ex iure communi coniunctae, separantur ex iure speciali. p. 107. n. 9.
Mensis.
 Mensis est tempus 30. dierum. p. 401. n. 5.
Mercator.
 Mercatorum debitis saliter non possit, soler alicubi satisfieri per bona propria liberorū & Vxorū. p. 192. n. 7.
 Mercatores an tempore belli gaudere debeant securitate? p. 758. n. 1. & 2.
 Mercatorum collegiis non competit ius petendi restitutionem in integrum. p. 837. n. 2.

Metus.

Metu gravi & iniuste facta Electio certæ personæ in Rom. Pontif. est ipso facto irrita. p. 247. n. 3. & 4. p. 811. par. 6.

Metu gravi & iniuste extorta Electio alia valet, sed est rescindenda. p. 273. n. 3. Matrimonium autem & professio sunt ipso Iure irrita. ibid.

Metu violentiæ possunt absentes inhibere præsentibus Electionem. p. 293. n. 1.

Metu gravi & iniuste acta valent Iure naturali, sed sunt rescindenda. p. 310. n. 1.

Metu gravis excusat à pœna eligentes cum abusu laicæ potestatis. p. 352. n. 10. Electio tamen est ipso Iure irrita. n. 12.

Metu quæ sunt, non dicuntur temerè fieri. p. 352. num. 10.

Metum plerumque iustum inferunt Minæ potentium. p. 601. n. 1.

Metus ut si iustus, non debet esse tantus in muliere, quantum in viro. p. 621. n. 1.

Metum passio non competit propriè Actio. p. 808. n. 1.

Metum passus restituitur in integrum per implorationem officij Iudicis. p. 808. n. 2. Si metus fuerit gravis. ibid. Et damnum intulerit. ibid.

Metu gravi & iniuste inculso facta professio religiosa est ipso Iure Ecclesiastico irrita. p. 809. n. 2. Vti & Matrimonium. p. 810. n. 5. Sponsalia. p. 811. n. 6.

Beneficentia concessio. ibid. Absolutio à censura. ibid. Renuntiatio beneficij per Clericos dominiū temporale habentes extorta. p. 812. n. 3. Alij contractus, pœnes, &c. sunt ipso Iure validæ. p. 810. n. 2. Sed Actio Quod metu causa rescindendæ. ibid. Et p. 812. n. 1. & 2.

Metu durante non potest actus propter illam invalidus ratificari. p. 810. n. 5.

Metus causæ si dicitur invalida v. g. professio, cui incumbat probatio? p. 809. n. 3.

Metus gravis & cadens in constantem virum est metus mortis, amittendi bona quoad magnam partem; p. 810. n. 1. Metus carceris. p. 812. n. 6.

Metus tollit voluntarium non simpliciter, sed secundum quid. p. 810. n. 2.

Metu contrahens si quid dedit, potest repetere. p. 811. n. 3. Exigentem potest exceptione repellere. ibid. Nisi iuravit. ibid.

Metum incutiens acquirit rei extortæ dominium. p. 811. n. 4. Sed debet ante sententiam Iudicis in conscientia restituere. ibid.

Metum passio competit duplex remedium, videl. Actio quod metu causa, & Actio in rem scripta. p. 811. n. 4. p. 813. n. 2. Contra quem? & quousque se utraque extendat? p. 811. n. 4.

Metu incarcerationis extorta promissio non est Iure naturæ invalida; sed invalidanda. p. 811. n. 6.

Metus causæ renuntians Iuri Electionis, potest adhuc institui. p. 812. n. 1. Nisi iuravit. p. 813. n. 4. Iuramenti tamen relaxationem petere potest iurans; & Index ex officio facere. ibid.

Metu facta Renunciatio Electionis est irritanda, non ipso Iure irrita. p. 812. n. 2. & 3. Nisi extorta sit per Clericos dominiū temporale habentes. ibid.

Metus illatio & Coactio seu Vis & Violentia multum differunt. p. 815.

Metus gravis an & quomodo excuset à præceptis & censuris. p. 815. n. 4.

Metu cuiuscunque mali non est committendum etiam Veniale. p. 815. n. 3.

Metu peccans minus peccat, quam qui spontè. p. 815. n. 5. Mitius in foro externo punitur. ibid.

Metu extorquens absolutionem à censura, ipso facto excommunicatur. p. 819. par.

Metropolitana Vide Ecclesia.

Metropolitana Ecclesiæ quoad legem & sententiam Pontificis conformare se debet Episcopus. p. 210. n. 3.

Metropolitana Ecclesiæ ritibus non tenentur se conformare alij. p. 719. n. 1.

Metropolitanus. Vide Archiepiscopus.

Metropolitanus olim habuit Ius confirmandi Episcopum electum. p. 239. n. 3. p. 448. De causa deferendi appellationem contra electionem debebat inquirere. p. 448. Omissa hac inquisitione Confirmatio fuit irrita, imo & consecratio. ibid. Hodie ferè tantum Pontifex confirmat electos Episcopos. p. 341. n. 6.

Metropolitani defectum quomodo supplere possunt vicini suffraganei. p. 245. n. 4.

Metropolitanus dicitur à μέτρον, vel potius μήτηρ. p. 268. n. 1.

Metropolitanus Ius eligendi in cathedralibus acquirit per devolutionem ob negligentiam Capitularium. p. 412. n. 1. Vide Devolutio, Eligendi Ius.

Metropolitanus consecrare, non item deponere potest Episcopum. p. 452. prin.

Metropolitanus non potest instituere Translationem Episcopi. p. 453. n. 2. S. Quarta. Potest tamen Episcopum, si intra semestre non consecratur, cogere, ut cedat Episcopatu. ibid.

Metropolitano delegari potest potestas transferendi Episcopos. p. 453. n. 2.

Metropolitanus olim Episcopum ante consecrationem examinabat. p. 522.

Metropolitano olim, sed hodie Pontifici iurant Episcopi obedientiam. p. 747. prin. Vt etiam hodie iurent Metropolitano, obtineri potest consuetudine. p. 748. n. 4.

Miles.

Miles ignorans Legem publicam censetur invincibiliter ignorasse. p. 10. n. 4.

Miles tempore belli non dimittendus. p. 463.

Militiæ obligatus non est ordinarius. p. 561. n. 4.

Mina.

Minæ potentium plerumque inferunt metum iustum. p. 601. n. 1.

Minorum Ordo.

Minorum Prælati quos alios præcedant? p. 109. n. 4.

Minorum Guardiani habent dignitatem. p. 163. n. 4.

A Pontifice eiusque Legato non possunt esse delegati vti regulæ. ibid.

Minorum Provincialis an ritè etiam eligatur per maiora non absolute sed tantum comparative. p. 364. n. 3.

Minor, Minorennis.

Minor pars Eligentium Vide Electio, suffragium.

Minor aut maior pars in eligendo Religioso ut appareat.

reat, quinam sint computandi? p. 417. n. 3.
 Minor pars censetur rectius etiam ea, quæ est media. p. 418. n. 4.
 Minorensis non potest esse Iudex ordinarius. p. 667. n. 1.
 Minorensis potest sine Tutore agere in suum commodum; non contra. p. 765. n. 2.
 Minori per transactionem læso conceditur restitutio in integrum. p. 769. n. 2.
 Minor restitutus in integrum contra v. g. emptorem, quandonam pretium ei non teneatur reddere? p. 821. n. 4.
 Minori si quis soluit debitum, non tantum Tutoris, sed & Iudicis auctoritatem adhibeat. p. 821. n. 4. Si annuos redditus, sufficit auctoritas Tutoris. ibid.
 Minorensium restitutio in integrum. Vide Restitutio.
 Minorensis in Iudicio læsus an restitutionem in integrum petere vel contra Procuratorem agere possit? p. 824. n. 2.
 Minorensi etiam cum appellare possit, conceditur Restitutio in integrum. p. 827. n. 4. Non item si ipso Iure tutus sit. ibid.
 Minorensium etiam adstringunt termini judiciales. p. 832. n. 1. Conceditur tamen ei restitutio in integrum. ibid.
 Minorem contra, quænam currat vel non currat præscriptio temporalis. p. 832. n. 1.
 Minor si bona immobilia sine Iudicis auctoritate alienet, irrita est alienatio. p. 833. n. 2. Alienata repetere potest per viam nullitatis. ibid.

Missæ Sacrificium.

Missæ sacrificio, post monitionem, etiam vi arcendus excommunicatus non toleratus, & notorius percussor Clerici. p. 383. n. 7.
 Missæ do Spiritu S. celebranda in die Electionis. p. 343. n. 1.
 Missam celebrare vel Eucharistiam sumere debent Eligentes ante Electionem. p. 343. n. 1.
 Missæ in sacrificio miscenda aqua vino ex traditione Apostolica. p. 455. n. 9. Quo modo subinde dicatur divina? ibid.
 Missam celebrare potest Archiepiscopus intra & extra Provinciam sine pallio. p. 462. n. 1.
 Missam celebrare cum Pontificalibus potest Episcopus in aliena diocesi absque licentia Ordinarij. p. 462. n. 2. Contraria est consuetudo Germaniæ. ibid.
 Missa pro defunctis celebranda ab Archiepiscopo sine pallio. p. 462. n. 3.
 Ad Missam celebrandam inhabilis non est ordinandus. p. 565. n. 1.

Mitra.

Mitra Iuri quæ soleant ex Pontificalibus esse coniuncta? p. 492. n. 11.
 Mitra simplici, alba, & plana debent uti Abbates in synodo? p. 742. n. 1.

Monachus.

Monachus recipi non potest à Prælato sine conventus consensu. p. 106. n. 6.
 Monachus ad Prælaturam electus potest sine alia licentia Ius suum in Iudicio prosecui. p. 185. n. 1.

Monachus pro suo Monasterio appellare potest. p. 276. n. 2.
 Monachi diversorum Ordinum non possunt esse in uno conventu. p. 305. n. 2.
 Monachus ipso die Professionis factæ potest eligi Abbas. p. 335. n. 4.
 Monachi locum in diversis monasteriis unus habere non potest. p. 362. n. 2. An & quomodo in Monasteriis à se invicem dependentibus? n. 4.
 Monachus S. Benedicti prohibita comestio carniū quadrupedum, quo fensu? p. 390. n. 7.
 Monachi si indignum Abbatem eligant, potest Episcopus instituire alium. p. 442. n. 5.
 Monachus facilius ad Episcopatum, quam Episcopus ad Monachatum admittitur. p. 479. n. 10.
 Monachus ex Episcopo factus quando possit vel non possit reassumi ad Episcopatum? p. 480.
 Monachos ab obedientia absolvere non potest Prælati, quamdiu Prælaturam habet. p. 485. n. 1.
 Monacho albi habitus non licet transire ad nigros. p. 510.
 Monachus, etsi non possit fieri Sacerdos, fieri tamen potest Abbas. p. 534. n. 1. Sed per solius Pontificis dispensationem. n. 2.
 Monachus, qui in minoribus intra annum fieri potest Sacerdos potest per dispensationem Episcopi fieri Abbas. p. 534. n. 2.
 Monachi olim non erant Clerici. p. 536. n. 1.
 Monachorum Regula est strictior quam Canonico-rum. p. 536. n. 1.
 Monachum ab Excommunicatione Prælati an & quare ratione absolvere possit Episcopus? p. 704. n. 1. & 2.
 Monachus an quod acquirit, spectet ad monasterium? p. 708. n. 1.
 Monachus etiam exemptus an & quomodo sub sit Iurisdictioni Episcopi. p. 708. n. 3.
Vide Episcopus quoad exemptos. ibid.
 Monachorum nomine subinde in Iure comprehenduntur omnes Religiosi Claustrales. p. 780. n. 1.
Monasterium.
 Monasterij bona etiam debeant Prælato & Conventui esse communia; possunt tamen etiam esse divisa. p. 1070. n. 9. Sed id plerumque est noxium. n. 10.
 Monasterij res administrat Prælati ex Iure communi independenter à Conventu. p. 105. n. 3. Ex consuetudine tamen vel statuto dependent in arduis & præiudicialibus. p. 106. n. 6.
 Monasterio competit Actio, si Religiosus spolietur aut iniuriā afficiatur. p. 109. n. 1.
 Monasterij bona quis administret vacante Prælatu-râ? p. 109. n. 5.
 Monasterij sui locus est domicilium Religiosi. p. 114. n. 1.
 Monasterium exemptum est, quod immediate Romæ sedi subijcitur. p. 183. n. 1.
 Monasterium carens domino & posse fore est bonum vacans. p. 213. n. 4.
 Monasterij personis omnibus extinctis extinguuntur Iura personalia; realia manent in loco aut solo. p. 231. n. 5.
 Monasterium unum debet unum habere caput non plura.

plura. p. 232. n. 6. Nisi subordinata. p. 233. n. 7.
 Monasteria Ordinis Mendicantis omnia unum faciunt corpus. p. 235. n. 7.
 Monasterio in uno possunt esse diversi conventus. p. 305. n. 2.
 Monasterij salus non in temporalibus sed in disciplina consistit. p. 335. n. 3.
 Monasterium debet expensas Regulari contra Prælatum agere. p. 359. n. 5.
 Monasterium unum quando censeatur esse, vel non esse incorporatum alteri. p. 362. n. 4.
 Monasterium unum si dependet ab alio, an & quomodo Monachi illius sint vocandi ad actus capitulares huius? p. 362. n. 4.
 Monasterij ab alio dependentis Prælatum per quem eligendus aut confirmandus? p. 371. n. 3.
 Monasterium potest Patronatum Parochiæ varijs modis acquirere. p. 496. n. 7. Quid iuris vi illius habeat. ibi.
 Monasterio incorporari potest Parochia vel quoad temporalia tantum. p. 496. n. 7. §. *Uniones*, Pleno vel plenissimo iure. ibid. Quid inde potestatis habeant? ibid.
 Monasterium pro Parochiâ pleno iure unita debet Episcopo præsentare Vicarium examinandum & instituendum. p. 497. n. 8. An temperalem, vel perpetuum? ibid. Regularem vel secularem? ibid. Debet Ecclesiæ facta tecta servare & paramenta in defectum reddituum. n. 9.
 Monasterio esse Parochiam pleno iure unitam unde colligatur. p. 498. n. 9.
 Monasterij unius non possunt esse duo Abbates. p. 498. n. 10.
 Monasterij in fundo sita Parochia non est hoc ipso regenda à Monachis. p. 498. n. 10. §. *Itaque*. Sed si hoc pacto sit fundata aut dotata. ibid.
 In uno Monasterio non possunt simul, sed successivè esse Pater & filius illegitimus. p. 546. n. 3.
 Monasteria in Archidiaconatu sita non subsunt iurisdictioni Archidiaconi. p. 578. n. 2. Nisi legitime contra ea præscripserit. ibid. Si præscripserit contra aliqua, præsumitur præscripsisse contra reliqua eiusdem qualitatis. p. 579. n. 2.
 Monasteria in odiosis non veniunt nomine Clerici. p. 578. n. 1.
 Monasterium etiam exemptum obligatur ratione Parochiæ incorporatæ ad Legem Iurisdictionalem & diocesanalem Episcopi. p. 720. n. 1. Lex Iurisdictionalis in quibus consistat? p. 721. n. 2. In quibus Lex diocesana? n. 3.
 Monasterium agere potest pro Monasterio alio sibi subiecto. p. 734. n. 1.
 Monasterij sui in causa potest Religiosus esse Advocatus vel Procurator. p. 734. n. 4. p. 807. n. 1. Constitutus est constitui syndicum seu Actorem. ibid.
 Monasterium Religiosorum erigi potest in Ecclesiam cathedrali. p. 754. n. 1. Eximitur tum ipso facto à iurisdictione Prælati non-Episcopi. n. 2.
 Monasterium potest in Parochia incorporata reservare pronomen. p. 763. n. 3. Eam quandoque etiam agere. ibid.

Monasteria habent ius admittendi ad sepulturam alios ex privilegio. p. 765. n. 1. Possunt huic privilegio renuntiare. ibid. Si renuntient, nemo potest in ijs sepulturam amplius eligere. ibid.
 Monasterium non potest renuntiare iuri exemptionis. p. 825. n. 3. Nec id amittere præscriptione nisi centum annorum. ibid.

Monialis.

Monialibus suis potest Abbatissa præcipere aliquid in Virtute S. Obedientiæ. p. 106. n. 4. p. 447. n. 13. p. 746. n. 2. & 3.
 Moniales hodie non possunt exire claustrum ad tuenda sua iura, sed debent mittere procuratorem. p. 109. n. 1.
 Monialis recipiendæ causâ si scribat Pontifex, uti solet triplicibus litteris. p. 125. prin.
 Moniales Electionis suæ confirmationem petere debent per procuratorem. p. 240. n. 4.
 Moniales sunt personæ non quidem Clericales, sed Ecclesiasticæ. p. 405. n. 2.
 Monialis ad Electionem non admittenda nisi sit annorum XXI, hodie XVI, completè, & saltem tacitè professa. p. 445. n. 1. 2. Eligenda in Abbatissam seu Priorissam quos ætatis & professionis annos olim & hodie habere debeat? p. 445. n. 3. *Vide Ætas*.
 Monialis in discordia à duabus partibus electa est premissis examine confirmanda. p. 446. n. 4. Et ubi moris, benedicenda. ibid. Ad electam à maiore tantum parte possunt aliæ mutatis suffragijs accedere. n. 5. Et si per accessum compleantur duæ partes, itidem confirmanda & benedicenda. n. 6. Sin minus, interea saltem administrabit. n. 7. Electa à minore parte nihil habet iuris. n. 8.
 Monialium in Electione collatio solum numeri ad numerum faciendæ est. p. 446. n. 9.
 Monialium Electio ubique relinquitor conventui. p. 446. n. 9. Eligendæ ad triennium; sed non observatur ubique. n. 9. suffragia dari debent secretò. ibid. ab absentibus dari possunt in scripto, vel per procuratorem. ibid. excipiendæ ab Episcopo vel superiore Monasterij ad cancellos. n. 10. Vel etiam intra, si necesse sit. ibid.
 Monialis electa à quo confirmanda? p. 446. n. 11. à die confirmationis quando, ubi id moris benedicenda? p. 447. n. 12. Habet saltem indirectè spirituales quandam iurisdictionem. n. 13.
 Moniali per compromissum electæ si aliqua se opponant, quid agendum, quoad confirmationem & administrationem? p. 447. n. 13.
 Moniales in Electione compromittere non possunt, nisi in Episcopum aut Ordinis Prælatum. p. 447. n. 14. Appellantes ad sedem Apost. debent non personaliter sed per procuratorem venire. n. 15.
 Monialium Electionem dirigens si discordiam inter eas existeret, vel non componat, ipso facto excommunicatur. p. 447. n. 15.
 Moniales etiam dare possunt homini benedictionem privatam. p. 493. n. 12.
 Monialem scienter ducens est ipso facto excommunicatus. p. 707. n. 3.
 Moniales etiam exemptos ad clausuram compellere potest Episcopus. p. 709. n. 3.

Monialium non exemptarum Monasteria quot annis visitare potest Capitulum sede vacante. p. 750. n. 4.
Non item exemptarum, licet possit Episcopus. ibid. p. 565. n. 1.

Monitio.

Monitione opus non est ad contrahendam excommunicationem latae sententiae. p. 666. n. 2.

Morbus.

Morbi vitio invalidè electus potest eo sublato iterum eligi. p. 269. n. 2. p. 289. n. 2. Cui incumbat probatio sanitatis? ibid.
Morbus etiam incurabilis non sufficit ad deponendum Episcopum, Prælatum. p. 478. n. 6.

Mores.

Morum examen instituendum de promovendis Clericis & Episcopis. p. 240. n. 5. p. 249. n. 1.
Morum honestas in Episcopis & Prælatibus valde necessaria Ecclesiae. p. 249. n. 2.

Mors.

Mors civilis non æquiparatur naturali, nisi in casibus iure expressis. p. 154. n. 4. Vel ubi eadem militat ratio. p. 652. n. 2.

Mortis poena quandoque in multam pecuniariam potest commutari. p. 200. n. 4.
Mors Prælati ut denuncianda sit Principi aut Patrono laico ex consuetudine, privilegio, & fundatione fieri potest. p. 273. n. 7.

Mortuus antequam sit Prælatum, illicitus & invalidus est de Electione tractatus. p. 332. n. 1. Nisi ipsemet Prælatum cum instituat. n. 4. Tractatus huius nomine quid intelligatur? n. 3.

Mortuus habetur etiam pro absente. p. 678. n. 2.
Mortis articulus est quodvis probabile mortis periculum. p. 715. n. 4.

Motus proprius.

Motus proprius excludit subreptionem, non ampliati gratiam aut vim verborum. p. 153. n. 2.
Motus proprius tollit subreptionem, non inhabilitatem. p. 157. n. 1.

Mox

Mox fieri quid sit? p. 345. n. 7. p. 360. n. 2.

Mulier.

Mulier non possunt introducere consuetudinem. p. 175. n. 3.

Mulier in Rom. Pontificem Electio est ipso iure irrita. p. 246. n. 3.

Mulier si nil alienare possit sine consilio duorum, potest alienare uni ex illis cum consilio alterius. p. 372. num. 5.

Mulieris metus ut sit iustus, non debet esse tantus, quantum in Viris. p. 621. n. 1.

Munus.

Munus dicitur respectu iudicis, Advocati, &c. quod alioqui est merces & stipendium. p. 165. n. 13.

Mutatio.

Mutatio omnis periculosa. p. 189. n. 2. Nisi fiat ad primam institutionem, legem, &c. n. 3.

Mutilatio.

Mutilatus sine culpa facilius admittitur ad Ordines eorumque usum quam cum culpa. p. 562. n. 2.

Mutilatus per suam culpam integro membro etiam occulto à se vel alio est irregularis. p. 564.

Mutilatus manu in Sacerdotio non potest amplius altaris ministerium sed alia sacerdotalia officia peragere. p. 565. n. 1.

Mutuum.

Mutui causa si per errorem detur Rescriptum, non valet contra debitorem ex Impto. p. 103. n. 4.
Mutuum sumere an possit Capitulum sede vacante? p. 751. n. 9.

Natales.

Natalium defectus in Episcopo non est sufficiens causa renuntiandi. p. 479. n. 10.
Natalium in defectu dispensat quandoque Pontifex ad Episcopatum. p. 563. n. 1.

Naufragi.

Naufragis erepta bona non restituendi consuetudo est invalida. p. 196. n. 7.

Necessitas.

Necessitas extendere potest Iurisdictionem, non dicitur. p. 19. n. 2. p. 25. n. 13.

Necessitatis in casu etiam invitus pacisci cogitur. p. 20. n. 3.

Necessitas extrema non comprehenditur in precepto non rapiendi aliena. p. 21. n. 5.

Necessitatis publicæ causa potest Magistratus facere, ne pactum pariat obligationem. p. 22. n. 7.

Necessitas facit licitum, quod non est licitum in lege. p. 25. n. 13.

Necessitate cogente quod sit, non trahendum in exemplum. p. 249. n. 4.

Necessitate cogente an & possit occultè inhabilis recipere beneficium? p. 259. n. 18. & 19.

Necessitas legi non subiacet. p. 313. n. 6.

Necessitatis causa admittuntur quandoque testes alioqui repellendi. p. 318. n. 4.

Necessitas patendi subinde à censura exculat. p. 405. num. 4.

Necessaria ad id, quod concessum est, an & quomodo etiam censeantur concessa? p. 607. n. 2.

Necessitas facere potest armorum usum Clericis licitum. p. 609. n. 3.

Negativa.

Negativa non potest directè, sed tantum indirectè probari. p. 295. n. 9.

Negativa probari potest etiam per præsumptiones. p. 295. n. 10.

Negativa probanda ab eo, qui in ea fundat suam intentionem. p. 295. n. 10.

Negativum factum probari non potest, nisi involvat affirmativum. p. 468. par.

Negativa Delegationis quomodo probanda? p. 654. num. 2.

Negligentia.

Negligentia præsumitur, si quis Rescripto intra annum non utatur. p. 81. n. 4. p. 84. n. 3.

Ob Negligentiam eligendi in Cathedrali, alijsve Ecclesijs ad quem devolvatur ius? p. 341. n. 6. p. 411. n. 1. & 2.

Vide Devolutio, Eligens.

Negligentia unius non debet obesse alteri. p. 373. n. 101.

Negligentia Compromissariorum in eligendo quomodo & cur obstat compromittentibus? p. 441. n. 3.

Vide Compromissarium.

Negli.